

Romarji v slavo Sladkogorske Marije!

1.
Nehotoma mi s solzami oči rosé se
V molitev dvigajo in sklepajo roke se
Ko pred prestolom Tvojim grešnik tu stojim
In ganjen od bližine Tvoje ves čestim.

2.

Vse želje, nade, upe in težave svoje
Polagamo sedaj v preblage roke Tvoje
Prepričani, da jih uslišal bode Bog,
Če pridejo v nebo iz Tvojih čistih rok.

3.

Ko smo doma črez leto v revah, mukah mrli
Na Te, Marija z upanjem smo vedno zrli,
Pošiljali smo k Tebi svojega duhá
In klicali: Marija! reši nas gorjá!

4.

Od vzhoda do zahoda slava Ti glasi se
Da zgubljen ni, kdor v varstvo Tvoje izroči se
In krilo Tvoje milostij bogat je vir,
Kjer Ti pomagaš, tam blagóst je, tam je mir.

5.

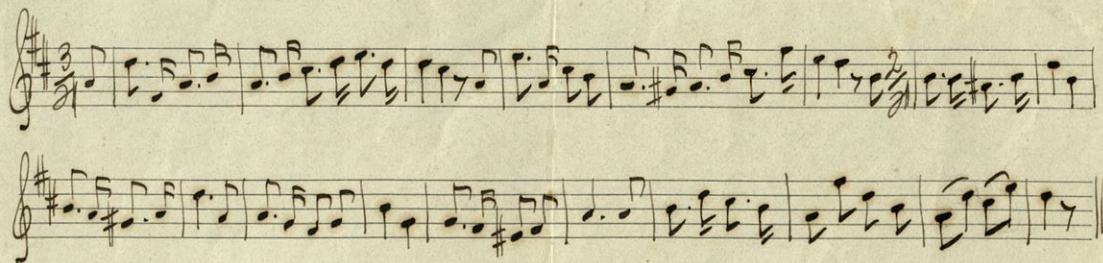
Kar za bolnika zlata je jutranja zora,
Za nas je romarje prijazna Sladkagora . .
Poslušaj, Mati, prošnje svojih tu otrok
In ne odslovi nas od sebe praznih rok.

6.

Duševno in telesno nas oblagodari,
Ti bodi z nami! . . . Kaj potem nam zlega mari?
In Tvoje sladko materino nam imé
Suši solzé naj in zlajšuje nam gorjé!

7.

Za vse, ki v našo se molitev so zročili,
Bi tudi radi blagoslova še prosili!
Poslavlja je očij se solznih zdaj od tod,
Vzdihujemo: Ohrani, brani nas povsod.

Na Sladkigori, dné 15. avgusta 1898.

Z poslušnimi Mariji Bartolomej

030055555